## रामायणं

यो न देवासुरैः शकाः प्रसोहं सिहतेपुधि । तं पश्य गुरु संविष्टं तृषीषु सरु भार्यया ।। १०।। यो मात्रा तपसा लब्धो विविधेश्व महाव्रतैः। एको दशर्यस्येष पुत्रः सदशलचणः ।। ११।। ग्रस्मिन् प्रव्रज्ञिते राजा न चिरं वर्तियष्यित । विधवा मेदिनी नूनं चिप्रमेव भविष्यति ॥ १२॥ विनयः सुमकानादं श्रमेणावनताः स्त्रियः । मूका इव स्थिता नूनं महाराजनिवेशने ।। १३।। कौशल्या चापि राजा च तथैव जननी मन । 🕝 नाशंसे यदि जीवन्ति सर्वे ते शर्वरीमिमां ॥ १४॥ जीवेदापि हि माता मे शत्रुघ्रस्यांन्ववेत्तया । एत्रदृःखं हि कौशल्या विवत्सा न सहिष्यति ॥ १५॥ श्रन्रत्तजनाकीणी मुखा लोकभयावका। रामव्यसनसंतप्ता पुरी सापि विनङ्क्यति ॥ १६॥ श्रतिक्रात्तमतिक्रात्तमनवाय्य मनोर्**यं**। राज्ये राममनिचिप्य पिता मे न भविष्यति ॥ १७॥ सिद्धार्थः पितरं वृद्धं तिस्मन् काले खुपस्थिते। व्रेतकार्येषु सर्वेषु सत्करिष्यति राघवः ॥ १८॥ रम्यचत्रसंस्थानां सुविभक्तमकापथां । कुर्म्यप्रासादसंबाधां गणिकावरशोभितां ॥ ११॥